

гато въ сѣщность той дѣйствоваше и противъ двамата.

И тъй Васило продаде на рыбарина вситѣ скрышно-сти дуковы, съ исключеніе само за пупальтъ, който пазяше само за себе си, защото диктаторътъ (временный правитель), нито подкральтъ можахъ да му платятъ колкото струваше една таквазъ мышка.

— Познавате ли Маркыза Шатильона, подзе думхъ мышеловецътъ таинственно.

— На Геновини пріятеля и непріятеля на Испанцътъ ли? Гледамъ го отъ два дни насамъ все въ редътъ на народа. Ходи подъ нашитѣ прѣпорцы съсъ всичкитѣ французы. Тако ми св. Богородица! отъ върхитѣ намъ ли е?

— Прѣдатель е, Синьоре.

Мазаниелъ подскочи като отъ змійх ухапанъ.

— Прѣдатель? а че за кого? За дука Аркского?

— Не, но за Мазарина, или повече за дука Гюизского, Маркызътъ употрѣблява вашитѣ ребра, за да възведе на Неаполскый прѣстолъ свойтъ си братовчедъ.

Мышкаринтъ расказа на рыбарина всичкый кроежъ Шатильоновъ, сшетхъ му съ французскыйтъ посланникъ въ Римъ, за флотхъ която вече плува къмъ Неаполь и за Дука Гюизскый че е готовъ да влѣзе въ неѣ, подъ прѣдлогъ ужъ да поднесе на народа помощъ отъ странъ на Людвика 14-го.

И друго не скры съгледатайтъ освѣнъ за сношеніята на Маркыза съсъ Геновини, когото не щѣше още да прѣдстави подозрителенъ прѣдъ рибаря, и за когото пастряше особенны теоріи.

— Не е възможно! рече Мазаниелъ, като не му ся хващаше въра на това що чуваше и ся червеше, защото гледаше себе си слѣпо ерждіе на чужденцы.

— И възможно и върно! и утрѣ ще ся увѣрите. Последователитѣ на Шатильона ще ся опытатъ да вы привлекхъ на свойхъ странъ и чрѣзъ васъ да убѣдятъ наро-